

بنام مبین دانا

انشاء الله لم یزل و لایزال از زلال سلسال معارف محبوب لایزال بنوشی و بنوشانی کتابت لدی العرش حاضر و عین عنایت بآن ناظر طوبی لک بما ذکرت لدی العرش مره بعد مره و نزل لک ما تفوح به رائحة الألفاف بدوام الملك و الملكوت آنچه الیوم لازم و بر آن جناب واجبست اینست که بخدمت حق قیام نمائی و منقطعاً عن کلّ ما کان بتبلیغ امر مالک امکان مشغول شوی و ریحی مختوم که باصبع قیوم مفتوح شده بر اهل عالم مبذول دارید رشحات وحی متتابعاً مترادفاً از اوراق سدره منتهی ترشح میفرماید و بصورت کلمات در الواح الهیه ظاهر و باهر است طوبی لمن فاز بها و وجد عرفها و نطق بثناء موجدها و قام علی خدمة خالقها و بارئها

اینکه از حجیه کتاب سؤال نموده بودید حجیه ما نزل فی هذا الظهور اظهر از آنست که بدلیل محتاج باشد دلیلہ نفسه و برهانه ذاته هر ذی شمم منصفی عرفش را استنشاق نموده و مینماید ملاحظه نمائید در این ظهور کل عالمند که بمدارس نرفته و تحصیل علم نموده و از بیت اهل علم هم ظاهر نشده و اکثر ایام عمرش مبتلا و در سجنهای متعدده مسجون بوده مع ذلك قلمش معین فرات علوم نامتناهی ربّانی گشته و اگر بدیده منزّه از رمد هوی مشاهده شود در هر قطره آن بحر علم و حکمت را موج بیند و همین قسم که علم حق محیط است همین قسم در سایر اسماء و صفات حق ملاحظه نمائید و این آیات یک ظهور از ظهورات حق است اگر تفصیل این مقامات ذکر شود این الواح کفایت نماید اگر جمیع علمای ارض در حین نزول آیات حاضر باشند یقین بدانید که کل تصدیق مینمایند چه که مفرّ و مهربی مشاهده مینمایند الا الله المتکلم اللّاطق السّميع البصیر زود است که نفوذ کلمه الهیه و احاطه قدرتش را ملاحظه مینمائید اگرچه حال هم مشهود و واضحست مع آنکه در سجن بین ایدی غافلین بوده ظاهراً باهراً تصریحاً من غیر تأویل از ملوک و مملوک کل را بکمال اقتدار بشطر مختار دعوت فرموده و نظر بضعف عباد شأن این ظهور ذکر نشده الا علی قدر مقدور ما قدروا الله حقّ قدره و بعضی از ضعفنا چون بمقام بلند عرفان بنامه فائز نشده اند و بر عظمت آیات الهیه مطلع نگشته اند اینست که بعضی کلمات ترکیب نموده و ادعاهای باطله نموده اند و شأن حق را منحصر بآن دانسته اند چنانچه نازل شده و منهم من ظنّ انّ الآیة تطلق علی کلمات تنتهی بالعلیم او بالحکیم او باتّصال الف فی آخرهما او بزیادة نون علی امثالهما و ظنّ أنّها کلمات انزلها الرّحمن فی صدره لا والله بل اوحی الشیطان فی قلبه قد خسر الذین کفروا بالبرهان و تجاهروا بالعصیان انتهى و اگر فی الحقیقه ناس طالب حق بودند و بحق عارف میشدند از جمیع عالم و عالمیان میگذاشتند و بشطر رحمن توجه مینمودند انشاء الله آن جناب باید در کلّ حین بخدمت امر مشغول باشند و ناس را متذکر دارند تأییدات الهیه بوده و هست چنانچه مشاهده مینمائید بر حسب ظاهر مع آنکه در سجن ساکنست بذکر شما مشغول و این لوجه الله بوده و هست که شاید بخدمت امر قیام نمائید و گمگشتگان بادیه ضلالت را بافق هدایت دلالت کنید و همین قسم تأییدات باطنیه را مشاهده نمائید که در کلّ حین متوجه اولیا بوده و خواهد بود اکثری از ناس رضیعند باید ایشان را اولاً بلبن حکمت و باغذیه لطیفه تربیت نمود و بعد باغذیه قویه کذلک تقتضی الحکمة انّ ربک لهو المرئی العلیم از قبل لوح اقدس مخصوص آن جناب نازل و با این لوح ارسال میشود ان اطمئنّ بفضل مولاک انه یذکرک كما ذکرک من قبل ان اجهد لاحیاء الأموات بهذا الماء الذی جعله الله علّة حیاة العالمین قل ان الحمد لله ربّ العالمین نفوسی که در کتاب آن جناب مذکور بود کل بذکر الله فائزند بشرهم بذکرنا ایّاهم و کبر علی وجوههم لیفرحن بتکبیر ربهم العلیّ الغالب المقتدر القدير انما البهَاء علیک و علی الذین فازوا بهذا التبیّ العظیم

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر